

Domarkompedium för
Manchesterterrier

Framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2020

Rasspecifika avelsstrategier

Rasen är inte upptagen i listan "Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar".

Nuläge

- Fåtal uppfödare
- Få registrerade kullar
- Internationellt samarbete nödvändigt

Mål och strategier

- Att i avel använda oss av hundar som ligger så nära rasstandarderna som möjligt.
- Att i avel undvika att använda aggressiva, skygga och nervösa individer.
- I aveln jobba för att ta fram hundar med funktionell exteriör och smidiga rörelser.
- Bidra till ökad raskännedom hos uppfödare och utställningsdomare.
- Att i aveln använda oss av många olika individer för att få en så bred avelsbas som möjligt.

Manchesterterrier

Grupp 3

FCI-nummer 71

FCI-standard på engelska publicerad 2011-01-10

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2011-02-09

Innehållsförteckning

5-6	Bakgrund/ändamål
7	Helhet
8-10	Huvud
11-12	Hals och kropp
13-14	Extremiteter
15	Rörelser
16-17	Päls och färg
18	Storlek och vikt

Manchesterterrier

Ursprungsland/hemland

Storbritannien

Användningsområde

Terrier

FCI-klassifikation

Grupp 3, sektion 1

Bakgrund/ändamål

Rasnamnet indikerar rasens ursprungsort, det är också troligt att något inslag av whippet förekommer i anorna. Rasens yttre är elegant och nobelt, den föddes upp som råttjägare och man kan lita på att den fortfarande kan decimera dem kvickt och effektivt. Råttjagandet nådde sin höjdpunkt under 1850-talet och den sort hundutställningar som då fanns hölls i pubar. I Manchester i synnerhet hölls de som veckans höjdpunkt och det dröjde inte på förrän dessa terriers hade egna klasser och så småningom var namnet Manchester Terrier etablerat.

Kommentarer

Manchesterterrier nämns ofta som en av de äldsta terrierraserna och har sitt ursprung i den kraftigare black and tan terrier som finns dokumenterad redan i slutet av 1700-talet. Rasen var en högt skattad råttjägare, och från 1800-talets början användes den även i så kallad "ratting", där hundens jobb vara att döda råttor på kortast möjliga tid. Sporten omgavs av intensiv vadslagning, vilket var ett vanligt sätt för gruvarbetarna i nordvästra England att försöka dryga ut sina magra löner. Med en duktig hund kunde man tjäna stora summor på vadslagningen.

Under mitten av 1800-talet började man i Manchesterdistriktet korsa framstående black and tan terrier med ädlare raser som italiensk vinthund och whippet. Exakt när detta gjordes, och exakt vilka raser som användes, är omstritt, men man lyckades få fram en smidigare och än mer explosiv hund. Det var först då elegansen, som dagens manchesterterrier uppvisar, började ta form.

Källorna kring rasnamnet manchesterterrier går isär. Mest troligt är att namnet uppkom under 1870-talet när rasen delades i två, där en större variant avlades med stor framgång i just Manchesterområdet i England. Dock skulle det dröja en bra bit in på 1900-talet innan man i stamböckerna uteslutande kallade rasen just manchesterterrier, istället för black and tan terrier.

När man i England 1898 även förbjöd öronkupering avtog rasens popularitet ytterligare. Utformningen av rasstandarden för manchesterterrier, med stora krav på färg och markeringar gjorde det än svårare för uppfödarna. Antalet hundar sjönk för att vid slutet av andra världskriget endast omfatta 5-11 individer av rasen i hela England. Genom ihärdigt arbete av engagerade rasvänner lyckades man dock genom korsning med dåtidens english toy terrier rädda rasen och få den tillbaka till utställningsringarna.

I Sverige fanns manchesterterriern representerad redan vid Svenska Kennelklubbens första hundutställning i Göteborg 1891 och tävlade då som black and tan terrier, under rubriken "lyxhundar". I den stambok som SKK publicerade 1902 återfanns hela 26 individer av rasen. Rasen ställdes ut i Sverige under 1910-1911, men dog praktiskt taget ut i landet under första världskriget. Den gjorde en comeback under 1930-talet men finns inte omnämnd efter 1942. Det skulle dröja ända till 1967 innan rasen åter fanns i landet då en holländsk tik importerades. 1970 importerades ytterligare en tik och sedan dess har rasen långsamt fått fäste i landet. Rasen är i Sverige dock fortfarande mycket ovanlig, med endast 13 registrerade individer 2019, varav 5 var importer. Totalt finns i SKK:s hunddatabas endast ca 500 registrerade individer från 1981 till idag.

Manchesterterrier har en betydligt starkare ställning i många andra länder än vad den har i Sverige. Både Norge och Finland har flera stora uppfödare med flera kullar per år. Än idag är England den klart ledande nationen för rasen, men även där klassas den som en hotad ras. I USA och Kanada har man, på grund av rasens ringa antal, valt att åter slå samman manchesterterrier och english toy terrier under en och samma rasstandard. Raserna går där under namnet manchesterterrier och i storlekarna toy och standard.

Helhetsintryck, Uppförande/Karaktär

Helhetsintryck

Manchesterterriern skall vara kompakt, elegant, sund och substansfull.

Uppförande/karaktär

Manchestern skall vara livlig, alert, glad och sportig. Till temperamentet är den skarpsinnig och tillgiven.

Kommentarer

Hos en manchesterterrier är helheten och korrekta proportioner av yttersta vikt. Hundarna ska utstråla styrka, livlighet och elegans. Hundens linjer ska flyta från nos till svans utan avbrott. Kompakt betyder inte att hunden ska vara liten, utan att den ska vara balanserad och proportionerlig. Beskrivningen av rasen som elegant visar att detta är främst en jagande, inte grävande, terrier.

Manchesterterriern är tillgiven sin flock, men är generellt något avvaktande till främlingar. Den tolererar hantering på bord, men tycker nödvändigtvis inte om det. Den bör vid bedömning hanteras sansat och samlat, men inte tveksamt eller försiktigt. En manchesterterrier ska däremot aldrig vara rädd eller ohanterlig.

Elegant tik med korrekta proportioner.

Huvud

Huvud

Skallparti

Skallen skall vara lång, flat och smal. Den skall vara jämn och kilformig utan synbar käkmuskulatur.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara kolsvart.

Nosparti

Nospartiet skall vara väl utfyllt under ögonen och avsmalna mot nosen.

Läppar

Läpparna skall vara åtsmitande.

Kommentarer

Huvudet ska vara kilformat, oavsett vilket håll du tittar från. Stopet är obetydligt och förhållandet skalle/nos är 1:1. Hjässan ska vara flat, en välvd skalle accepteras inte. Manchesterterriern ska vara väl utfylld under ögonen. Käkmuskulaturen ska inte vara synlig.

Vackert huvud hos en ung tik, ännu något lätta öron.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara jämna med perfekt och regelbundet saxbett.

Ögon

Ögonen skall vara relativt små, mandelformade, mörka och gnistrande. De får inte vara framträdande.

Kommentarer

Underkäken ska vara välutvecklad så att nospartiet inte blir snipigt. En manchesterterrier ska ha ett komplett, perfekt saxbett med stora vita tänder.

Ögonen ska vara små, mandelformade och mörka med ett uppmärksamt och ivrigt uttryck. De ska inte visa något vitt. Framträdande eller ljusa ögon förstör uttrycket hos hunden och är inte acceptabelt.

Små, mörka ögon med vackert uttryck.
Dessutom fina, välplacerade öron.

Öron

Öronen skall vara små och V-formade. De skall bäras tydligt ovanför hjässlinjen och hänga tätt intill huvudet ovanför ögonen.

Kommentarer

Öronen ska vara små och v-formade sett rakt framifrån. De ska vara tydligt lyfta över hjässlinjen och falla tätt intill huvudet ovan ögonvrån. De ska aldrig hänga tungt som på en hound eller vidröra uppe på hjässan. Öronen visar tydligt vad en manchesterterrier känner, oavsett sinnesstämning. De bedöms bäst när hunden är på marken, snarare än på bordet, då bordet ofta gör hunden något obekvämt.

För högt ansatta öron. Öronen ska inte vidröra varandra.

För lågt ansatta och alltför lätta öron. Ljusa ögon.

Välansatta och välburna små fina öron.

Hals och kropp

Hals

Halsen skall vara tämligen lång och smalna från skuldrorna mot huvudet. Nacken skall vara lätt välvd och halsen skall vara fri från överflödigt halsskinn.

Kropp

Kroppen skall vara kort.

Ländparti

Länden skall vara något välvd.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall ha väl välvda revben.

Underlinje och buk

Buklinjen skall vara uppdragen bakom bröstkorgen.

Svans

Svansen skall vara kort och ansatt där ryggens välvning slutar. Den skall vara tjock vid roten och avsmalna i en spets. Svansen skall inte bäras ovanför rygglinjen.

Kommentarer

Halsen är en viktig del av intrycket av en manchesterterrier. Den lätta välvningen från skallbasen tillsammans med halsens längd ger styrka och rörlighet att snabbt avliva ett bytesdjur. Längden på nacken och halsen är också en viktig del i hundens vackra silhuett.

Manchesterterriern ska ha en kort kropp som övergår i en svagt välvd länd. Revbenen ska vara väl välvda och sett framifrån påminner formen om ett hjärta. Den uppdragna buklinjen innebär att det trettonde revbensparet följer samma linje som revbenen framför och inte att bröstkorgen är kort. Den lätt välvda länden ska vara ganska lång, för att ge god förmåga till snabba vändningar.

Svansen ska nå ner till just ovan hasleden och ska bäras som en förlängning av ryggraden. Den avsmalnande spetsen liknas vid gadden hos en geting. Svansen kan bäras högre i rörelse än i stående, men ska aldrig vara högre än rygglinjen.

Korrekt konstruktion och silhuett.

Värt att notera

En korrekt överlinje är viktig för helheten. Överlinje och svans bör alltid bedömas när hunden är i rörelse. Det är tyvärr många hundar som då tappar rygglinjen, blir bakhöga och bär sin svans alltför högt. Idag ser man många plana överlinjer som reser sig mot svansfästet utan tendens till något avfallande kors — detta ofta i kombination med för högt ansatt och buren svans.

Hane med utmärkt överlinje, vinklar och svans.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Fronten skall vara smal och djup.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara torra och väl tillbakalagda.

Underarm

Frambenen skall vara tydligt raka, placerade väl under kroppen och benlängden skall vara i proportion till kroppen.

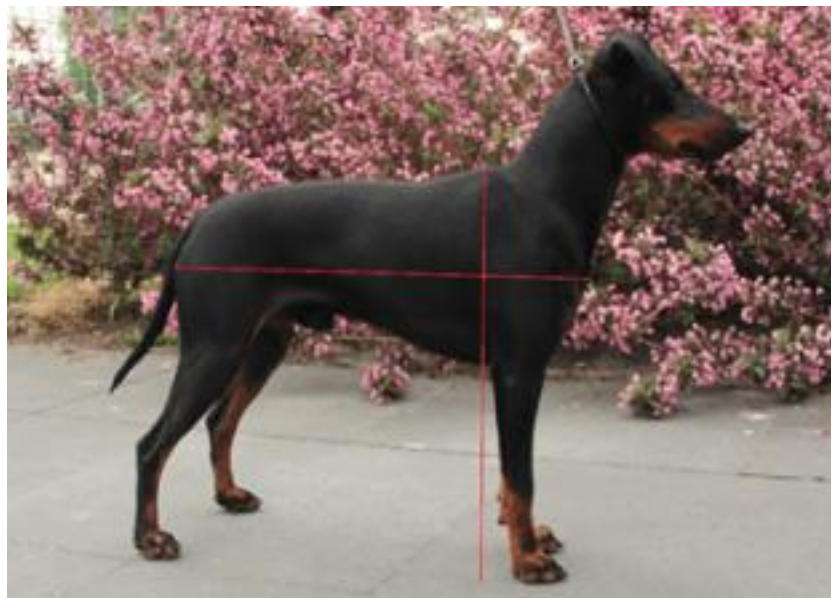
Framtassar

Framtassarna skall vara små, starka, ha väl välvda tår och påminna om hartassar.

Kommentarer

Fronten på en manchesterterrier ska vara smal och djup men med gott om plats för hjärta och lungor. Det ska inte vara mer än två fingrars bredd mellan bröstorg och armbåge. Bröstdjupet når ner till armbågen. Skuldran ska vara väl tillbakalagd och av samma längd som överarmen. Frambenen ska vara helt raka och placerade väl under kroppen. Sett från sidan är benen av samma längd som bröstorgens vid dess djupaste punkt. Hunden i sin helhet ska ha samma längd från manke till marken som från bröstbensknapp till sittbensknöl.

Handlederna ska vara lätt vinklade och fjädrande för stötdämpning och god förmåga till snabba vändningar.

Korrekta proportioner. Normala vinklar i framstället.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara kraftigt och muskulöst, varken kohasigt eller med intåade tassar.

Knäled

Knälederna skall vara välvinklade.

Baktassar

Baktassarna skall vara små, starka, ha väl välvda tår och påminna om hartassar.

Kommentarer

Bakstället ska reflektera rasens förmåga till fart och rörelse. Det är kraftigt och muskulöst med väl vinklade knäleder. Man vill dock inte ha hasen lika kort som på till exempel en whippet. Sett bakifrån ska bakstället vara parallellt utan tendenser till kohasighet eller inåtvridna tassar.

Manchesterterrierns tassar är unika för rasen. De ska vara kortare än hartassar, men längre än kattassar. De ska vara väl sammanhållna och ha väl välvda tår. De två mittersta tårna är klart längre än de två yttre. Trampdynorna är välutvecklade och klorna ska alltid vara svarta. Baktassarna är mer knutna än framtassarna.

Värt att notera

Man ser tyvärr inte ofta välvinklade bakställ idag. Detta är det viktigt att förbättra. Ett gott bakparti är A och O för goda, sunda rörelser.

Alltför knapp hasledsvinkel.

Korrekt hasledsvinkel.

Rörelser

Rörelserna skall vara parallella, fria och välbalanserade med vägvinnande fram- och bakbensrörelser med kraftigt påskjut.

Kommentarer

En manchesterterrier ska röra sig parallellt, fritt och balanserat och till synes utan ansträngning. Den har vägvinnande frambensrörelser och bakbensrörelser med kraftigt påskjut.

Stela framställ med raka skuldror och korta överarmar ger hackneyrörelser och framben som är instabila i sina rörelser. Viktigast för balansen är dock att hunden är likvärdigt vinklad fram och bak.

En korrekt byggd manchesterterrier rör sig i trav med bakbenen i samma linje som frambenen. Rörelserna ska inte vara överdrivna, hackneylika eller tunga, utan fria och flytande.

Värt att notera

Det är under rörelse som en manchester visar upp sitt rätta jag. Genomgång på bordet bör vara till för att bekräfta det som ögat sett i rörelserna.

Utmärkta, fria och välbalanserade rörelser.

Päls och färg

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara tätt åtliggande, slät, kort, blank och av hård struktur.

Färg

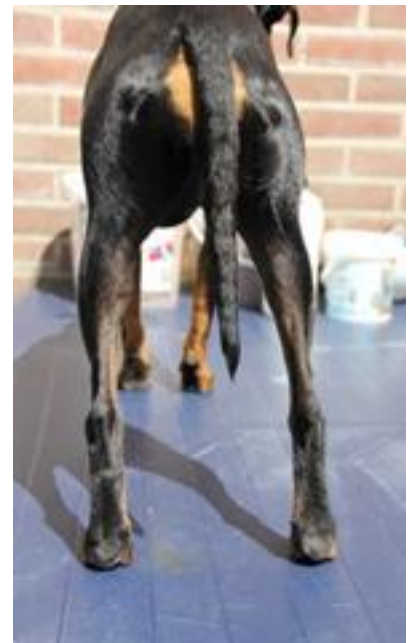
Svart med tanteckning, dvs kolsvart med mättat mahognyröd teckning fördelad på följande sätt: På huvudet skall nospartiet vara rött ända ut till nostruffeln, vilken liksom nosryggen skall vara svart. En liten röd fläck på vardera kinden och ovanför ögonen, på underkäken och strupen skall finnas ett tydligt rött V-tecken. Benen från knäna och nedåt skall vara röda med följande undantag: på tårna skall finnas svarta "penselstreck" samt en tydlig svart fläck, "tumavtryck", omedelbart ovanför tassens på handloven. Bakbenens insidor skall vara röda men avdelade med svart vid knälederna. Rött skall också finnas på svansens undersida och vid analöppningen, det senare så smalt att det täcks av svansen. En liten, ellipsformad röd fläck på bägge sidor av bröstet.

Kommentarer

Den korrekta färgteckningen är en viktig del av hunden, men avsaknad av tumavtryck eller mindre väl avgränsade färgfält bör inte väga tyngre än konstruktionen och helheten hos hunden.

Korrekta tumavtryck och penselstreck.

Något för framträdande tanteckning vid analöppningen.

Värt att notera

Tyvär ser man idag en del hundar som är dåligt pälsade med tunn eller nästan ingen päls alls på hals, öron, bröstorg och insida lår. Detta är något att vara uppmärksam på och ska betraktas som ett fel.

Rött på baksidan av benen vanligen kallat "breeching" är fel. Inte i något fall skall det svarta blandas med det röda eller tvärtom, utan gränsen mellan färgerna skall vara tydligt markerad.

Hane med utmärkt färg och teckning.

Storlek och vikt

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: idealmankhöjd 41 cm

Tik: idealmankhöjd 38 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Kommentarer

Många av dagens hundar är större än standardens angivna mått och det finns även en del tikar som är väldigt små. I dagens lilla population kan man dock inte lägga alltför stor vikt på storlek. Helhet, typ och proportion bör väga tyngre än storleken i sig, även om man självklart inte får glömma hundens ursprung och ändamål.

En elegant tik av utmärkt storlek och typ.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Bedömningsråd

Rygglinjen bör bedömas i rörelse, inte på bordet.

Konstruktion och sundhet är viktigare än färg och tecken.

Knappa vinklar både fram och bak har blivit allt vanligare och bör uppmärksammas. Korrekta vinklar är av yttersta vikt för rasen.

Avvaktande mentalitet är normalt för rasen, rädsla och aggression är det inte.

Egna anteckningar

Får användas fritt av SvTek samt SKK. Bilder publicerade med tillstånd.

Kompendiet är sammanställt av Ulrika Wijk med bidrag av Hans Ahrne, Kirsti Kahrs samt Sandy Krijgsveld-Koster.

Tack till alla som bidragit med fotografier och bilder; Sandy Krijgsveld-Koster, Kirsti Kahrs, Hans Ahrne och Irena Piotrowska.

Tack till Lena Lidsell, Svenska Terrierklubbens avelskommitté för support.

Omslagsbild; Milo v.d. Posthoornwieke.

Litteratur och referenser

FCI-Standard 20110110

The Kennel Club Breed Standard, 2009

The Manchester Terrier

av Nerolie de Lavis & Margareth Clowes, 2003

Manchester Terrier

av Sandy Krijgsveld-Koster, 2018

Norska manchesterterrierklubbens raskompendium, 2003

Svenska Terrierklubbens raskompendium för manchesterterrier, 2008